

[Ib Christensen.]

ter i denne faggruppe selv at enes om tingene. Noget, vi ser på med megen sympati, er, dersom man kunne blive enige om fredsaftaler, som man har det f. eks. i Sverige, hvor man ikke laver arbejdskonflikt på dagbladene, hvor de udkommer, og hvor denne meget vigtige ting i samfundslivet bevares, også når der er uenighed, men hvor man altså ikke laver strejke eller lockout. En sådan fredsaftale, omfattende dagspressen eller hovedparten af den, ville være et overordentlig stort fremskridt, som vi ville hilse med glæde. Vi ser i det hele taget ikke andre muligheder for fra folketingets og regeringens side at gribe ind, end at man kan give dem nogle gode råd og så i øvrigt håbe, at parterne vil løse konflikten selv. Det er jo en konflikt, der ikke blot er til skade for ytringsfriheden, hvilket jo er det alvorligste, men sandelig også rammer sagesløse borgere, kioskejere og forretningsverdenen.

Om de forskellige dagsordensforslag skal jeg sige, at vi afviser fremskridtspartiets dagsordensforslag. Det er jo, som om fremskridtspartiet med overordentlig stor flid beflitter sig på at lave dagsordensforslag, som det er stensikker på at intet andet parti vil stemme for. Jeg ved ikke, om det er et led i martyrglorien, eller hvad det er, men noget sagligt formål tjener det med garanti i hvert fald ikke.

Venstres og kristeligt folkepartis ændringsforslag til hr. Aukens dagsordensforslag kan vi ikke gå ind for, tværtimod. Vi må anbefale, at man stemmer imod, for det betyder, at folketing og regering truer med at gribe ind på dette område, hvor folketing og regering ikke bør gribe ind.

SFs dagsordensforslag har vi sympati for og vil gerne stemme for, hvis det kommer så langt.

Vedrørende augustforligspartiernes forslag må vi sige, at indholdet af det er tilpas selvfølgelig, tilpas banalt og tilpas intetsigende til, at vi ikke vil modsætte os dette forslag.

Tyroll (VS):

Hr. Kurt Hansen og jeg deler ordførerskabet.

Jeg skal indledningsvis sige noget om selve den forespørgselsdebat, der her finder sted. Vi fra venstresocialisterne finder, at det er nødvendigt at tage en sådan forespørgselsdebat. Det er nødvendigt fortsat at søge belyst, hvilken udvikling der er i den politik, man lægger

for arbejdsmarkedet fra socialdemokratiets side.

Vi har klart afvist de indkomstpolitiske tiltag, som igennem længere tid har præget den politik, der er ført fra socialdemokratiets side, fra den socialdemokratiske top over for arbejdsmarkedet. Vi har gjort det ud fra principielle overvejelser, ud fra, at en statslig styring af indkomstudviklingen uundgåeligt vil ske på kapitalens betingelser og dermed svække lønarbejderne over for kapitalen i den klassekamp, der ubønhørligt ruller videre, og fordi indkomstpolitikken vil have følgevirkninger i retning af totalitære indgreb mod mulighederne for at føre lønkamp.

Vi har set nogle spekulationer i den retning, og vi har set, hvordan man har været indstillet på at gennemføre ugylldiggørelser over for lønfremgangen mellem overenskomsterne. Vi har også set, hvordan disse indgreb er blevet fremført på baggrund af en argumentation om, at der er tale om et lønforspring her i landet, og hvor man opererede med nogle tal, som i første omgang var ret så misvisende og blev imødegået af andre økonomiske eksperter end dem, der i første omgang rykkede ud med talene.

Vi har set, hvordan man rykkede ud med en argumentation om at skulle forbedre konkurrenceevnen. Vi har også i forbindelse med den nylige debat, vi har haft om overenskomstindgrebet, set, at det i virkeligheden ikke står så pøkkers skralt til for konkurrenceevnen, idet ordrebeholdningen i dansk industri i det seneste år er vokset med 4 pct. Samtidig har vi kunnet konstatere, hvordan der er en skæv udvikling i dette, idet der for eksportordrebeholdningens vedkommende er tale om en vækst på 20 pct., medens ordrer til hjemmemarkedet er faldet med mere end 10 pct. Vi mener, at dette nok så meget hænger sammen med, at man i forbindelse med forbedring af konkurrenceevnen i virkeligheden griber ind over for den købekraft, der er til stede i befolkningen, og dermed altså på urimelig vis er med til at fremme en arbejdsløshedsudvikling, i modsætning til hvad der egentlig er indeholdt i den målsætning, som man stiller op i forbindelse med argumentationen.

Men hvilke holdninger kan vi så forvente os fremover fra socialdemokratiets side? Ja, dér må jeg sige, at på den måde, som ordføreren for forespørgslerne, hr. Ole Henriksen, og altså SF, her har stillet forespørgslen, mener vi nok,